

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Побудовне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмаана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.—

Рекламації неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Зїзд славянських студентів в Празі.

(Конець).

Попробуємо сим самим аршином проміряти деякі кроки і деякі постанови і резолюції українського студентства на всеславянському зїзді.

Що-б не говорили вороги зїзду, але вони не можуть не признати, що 99% тої молоді, що засїла на зїзді, була широко прогресивна і демократична. І от деякі з наших делегатів, не ознайомившись ще докладно з фізіономіями інших товаришів, підіймають гвалт за те, щоб демонстративно покинути зїзд, трохи чи не в першеж засіданє, склавши тільки заяву, що ні в яке славянське єднанє Українці не вірять, а приїхали тільки поінформувати славянський світ про українські справи. Великого труда стояло вдержати занадто горячих товаришів від такого кроку. Багато треба було потратити слів і часу, щоби довести, що такий крок був би найгіршою інформацією про нас для Славян західних.

Друга помилка, котру зробило наше студентство — се занадто острий тон промов і широкий розмах резолюцій. Ввесь час наше студентство жалібно скаржилось на гніт і насильства в досить жалосливій формі, тій формі, котра так відпорідає нашим писанням і говореню в Росії і яка зовсім не відповідала нашому становищу на зїзді. Своєю численністю, організованістю, силою ораторів Українці на всіх учасників зїзду робили таке вражінє, ніби український рух в Росії є оден з найкраще організованих національних рухів, та не тільки в Росії, а і серед інших закордонних принижених славянських народів. А тут — тон казанської сироти трохи не в кожного українського промовця, незвичайно жалібна постать і незвичайно велике число промовців в порівнаню з усіма іншими народами. Як собі хочете, а така картина могла навести на думку, що Українці або надзвичайно великі патріоти аж до шовінізму, або просто, вважаючи на свою численну перевагу, хотять використувати зїзд переважно для своєї реклами.

Наші резолюції сягали дальше, ніж ми самі могли щось зробити зараз для проведення їх в житє. І через те часом на найблизчих для нас по симпатиям людей робили вражінє трохи негарне. Проф. Масарик, напр., з правдивою іронією говорив про наше домаганє зукра-

іншеня трьох університетів, кажучи, що людей, готових заняти українські катедри ледве чи найшло сяб потрібне число для оден галицький український університет. Також трохи мітінгово — «чисто по студентському» було висловлено бажанє українченя всіх середніх шкіл на Україні. І та, і друга резолюция так перелякала прогресивне «русское» студентство, що ледве вдалось їх потім потроху очутити. Бідним Москвичам та Петербурцям зразу здалось, що Українці не сьогодні завтра сепаратизують ся і заснують свою українську республіку.

Трєте, що лишилось неясним для більшости зїзда, се те, як українські прогресивні круги і прогресивне українське студентство відносять ся до славянського питання. В резолюції, скомпонованій і внесеній разом з Білорусами, Українці заявляли, що вони погоджують ся на інформаційні бюро. Всеж инше з славянського питання замовчувалось. Неясно було, чи прийме участь наше студентство в славянських університетських гуртках, що мають, заснуватись з осени по всіх славянських університетах на федеративних началах, чи продовжать вони й надалі свої зносини з студентськими організаціями західного славянства і т. ин.

І не вважаючи на допущені помилки, а може навіть через них саме, зїзд славянських студентів мав дуже багато привємних для нашої молоді наслідків.

Він зблизив її з молодю таких само пригноблених народів, як і український, показав ясно, де наше суспільство, серед яких народів західного і східного славянства може знайти тверду піддержку в тяжкій боротьбі. Він розкрив очі нашому студентству на яго рани і болячки, на брак у нашої молоді широкого конституційного вихованя, зацікавив її життям західно-європейского славянства. Він показав не тільки широкому українському, але й загально-славянському суспільству, що на сході Європи, в степах України росте і зріє нова сила, дужа поки що більше своїм числом ніж культурним розвитком, але й сей останній не за горами. Та самий цінний наслідок зїзду був той, що студентство наше в лиці своїх делегатів з усіх культурних центрів Росії і Австрії встигло за час довгих секційних засідань зблизитись, ознайомитись докладно і вирішити таке питання, як необхідність в найблизшому часі зїзду української студентської молоді. Було постановлено скликати сей зїзд в наступному учебному році. Де і як — мусить визначити окремий комітет.

На сьому пункті закінчилось останнє

засіданє української секції всеславянського студентського зїзду.

Витаючи славянське студентство на останнім зібрані, посол до віденського парламенту проф. Масарик пригадав одну характерну рису російських учених: почати многотомний учений труд, написати до нього вступ або перший том і потім спочити на лаврах.

Ви написали перший том великого твору. Щиро бажаю не спинятись на ньому тільки! пролував на дорогу славянській молоді заповіт професора.

Оден той факт, що славянське море так глибоко і так довго хвилюють ся тим зїздом, яскраво свідчить про те, що се не був тільки камінець, кинутий підчас веселої забави легковажною рукою байдужого юнацтва, що се є щось більше — може навіть перший камінь, перша паля у великій славянській греблі, що згуртує славянські демократичні течії на боротьбу з ворогами рівности, волі і братерства з свого і чужого роду і племені. Все може бути!

Не мине він безлідно і для російського студентства. Житє університетске таке приголомшене тепер всюди, що студентські гуртки постараять ся використувати славянську благонамїрену марку, щоби утворити на сїрому фоні яго хоч яку оазу. І тут наша молодь мусить міцно організуватись і дружно виступити на сих зібранях, маючи на меті одно завданє — як можна ширше ознайомити російську молодь з українськими справами і як можна краще самим ознайомитись з житєм інших славянських народів.

Ось те становище, яке на нашу думку, мусить знати українська студентська молодь в славянському питані. Ми не сягаємо далі, ми тільки думаємо, що подробиці роботи краще всього вияснять ся при самій роботі, тепер же досить і сього що є: «довлєст бо днєві злоба яго!»

Наша молодь внесла не одну красномовну сторінку в перший славянський том. На ній же лежить обовязок не відступати в патріотичні заціпки, а также само щиро працювати і красномовно творити своє діло і далі!..

Жатва бо многа!»

А ми від себе додамо до вельми гарного погляду д. Піснячевского ще й те — що робітників мало. А маємо на думці робітників, що не тільки красномовні виголошувалиб промови острим тоном і ставили з широким розмахом резолюції далекосяглі, але щоб робили справдешне хосеннє діло. А до такого діла треба багато знаня, якого можна

добути основною науковою працею. От до такої наукової роботи заохочуємо ми нашу молодіж, щоби она могла стати поруч Чехів, Словінців і ин.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Міністер-президент бар. Бек був дня 22. с. м. в Ішлю, де на послуханю у цісаря здав справу з парламентарних і державних справ та останних ухвал ради міністрів, котрі відносили ся до скликаня соймів на половину вересня. Послуханє тривало дві години.

Заграниця.

Останні молодотурецкі атенгати викликали велику тривогу в Царгороді, а хоч урядово заперечують розширеню сего руху, поважні і далекоглядні політики є тої думки, що треба конечно щось зробити, щоби сей рух спинити, а се видає ся тим лекшою справою, бо рух сей має патріотичний характер і можнаб єго звести в спокійне русло. Крім розрухів в турецькім війську проявляє ся великий рух між Альбанцями. Köln. Ztg. звіщає, що около 3.000 Альбанців вирушило на Ускопле і там викидають відповіді з Царгорода на свої домаганя. Они заявили свою згоду на домаганє молодотурків, запевняючи султана про вірність єму, вимагають конституції і усуненя з краю чужинців. Daily News звіщає з Солуня, що молотурки завели в Резії і в Охриді власну адміністрацію, а населенє радо повитало сю зміну. Заохочені сими успіхами, заявили молодотурки, що они заведуть тимчасове правительство, наколиб не вдоволено їх домаганям.

Малоазійські залоги висилані на згнобленє молодотурецкого руху, відказують послуху і заявляють, що не будуть воювати проти суплемінників.

Румунський міністер-президент Стурдза висловив ся перед видавцем Pol. Korr., що не відповідає дійсности погляд, начеб мірцштегска програма втратила свою вагу а відносно між Австрією і Росією в балканській справі змінили ся. Реформи в Македонії можуть відбувати ся лише на основі сеї програми, а англо-російське порозумінє буде вести справу в напрямі задуманім Австрією і Росією. Становище Румунії в балк. справі не змінило ся в нічім. Крім того змагає Румунія удержати добрі взаємини з Сербією і Болгарією.

Що політика тридержавного союзу для удержаня мира не зрушена дводержавним союзом, можна із сего бачити, що мимо всяких заперечень польських дневників послідує візд цісаря Вільгельма з королем Едвардом і кн. Більова із Століпіном. Крім того N. fr. Presse подає, що небавом послідує подія, котра стане певним доказом добрих взаємин між Францією а Німеччиною.

Добутками третьої думи не вдоволенє населенє Росії, а тим менше на Україні. Цікавий з того становища лист з Черкаського повіту (в Київщині) поданий сими днями в київській «Раді» і задлятого наводимо єго основу:

«Скільки часу єствує вже третя дума державна, послі «народні» встигли вже помолитись і на спочинок розіхатись, а про роботу їхню серед людей нашого повіту майже нічого не чувати. Просто дивне стало ся з людьми, ще за життя другої думи (про першу то й казати нічого) що дня можна було бачити, як цілий натовп з інтелігентів, робітників та

селян сходили ся до місцевих продавців газет і з великою нетерплячкою чекали газет з свіжими відомостями про думу. А як вже бувало, привезуть газети, то починало ся для російського обивателя щось зовсім незвичайне: кожний навпередки тиснув сь по газету. Так цікавились люди роботою своїх послів у державній думі, сподівали ся, що мовляв, і в наше віконце засяє сонце. Нічого подібного про третю думу сказати неможна. — Ні надій, ані сподіванок ніяких на неї не покладають. Спершу було хоч почувш яку дурничку про Пурішкевича та про Челишова. Тепер то рідко коли й попадаеш на розмову про третю думу, наче її й на світї немає. Силу ріжних закопопроєктів ухвалила дума за минулу сесию, а спитай кого з наших людей про думську роботу, то ніхто ні про оден законопроєкт нічого не скаже. Навіть прізвища послів з свого повіту мало хто знає.

Тяжкі злидні після «часів свободи», ще більше напосіли наших селян і они, здасть ся, всяку віру згбили в можливість поліпшеня свого тяжкого становища. Давш селянинови книжку про те «як годувати худобу», а він тобі переверне її в руках, посьміхнеть ся гірко та й каже:

— «Як биж воно, як прочитав отсю книжку, щоб і худоба була сита», а потім зітхне й додасть: «як би було чим годувати, а вже нагодувалиб...»

І се не окремий випадок, а таку сумну відповідь часто густо трапляєть ся чувати з уст нашого селянина. А тут ще стоїть перед очима недорід озимини. Прочули люди, що по панських економіях уже жати загадують, почали й собі лаштувати ся. Та сумні будуть сї жнива...

Анатоль Вахнянин.

Листи до Пантелеймона Куліша

пис. в р. 1869.

Подав

Кирило Студинський.

(Конець).

11. Не добре було би, наколи бь ми у Правді не скінчили «Причепи»; зробить ласку Добродію, вистарайтесь її для насъ, бо публіка наша дожидає її нетерпливо. Скінчити її мусимо.

12. Посилаю Вамъ рахунокъ зъ присланихъ другихъ 260 р. на Правду. Грошей своїхъ у насъ теперъ не вплинуло кругомъ нічого. (ul. B).

13. Чи Диметь певний чоловік, я теперъ докладно сказати не можу, бо ще не все знаю, щоби треба знати обь нимъ. Скажу ино такє, що вінъ при редагованю «Руси» дававъ себе ужити дуже плюгавенькимъ людемъ за оруддє; що на єго руки ишли гроши на тують газету, гроші, Богъ знає зъ відкіль взяли, за котрі вінъ однакъ передъ громадою нашою сказавъ, що се єго жь власні. Диметь тоді грубо пробрехавъ ся. Теперъ бувъ вінъ знову у Варшаві, завізваний туди телеграмомъ відъ недужого теща, такъ, що бідний, не мавъ часу и сказати мені, що іде туди. Ще разъ бідний?!

Тес чувъ я лишъ, що книжки для Васъ зъ Варшави придуть на єго руки; зъ самимъ імъ я ще не бачивъ ся; вінъ купець-матеріялисть; зъ нимъ обережно треба ити до якогось часу; я пессимистъ зглядомъ єго?

14. Теперъ маю ще діло до Васъ Добродію зглядомъ присланихъ манускриптівъ до Правди, именно що до тихъ на руки Кошового. Якъ думаю я обь ихъ?

Я писавъ до Васъ увъ одному листі, що проти Росії намъ треба лишъ фактами, не теоріями воювати; Ви Добродію похвалили

мене за мій поглядъ. Теперъ же, коли дасте судъ на віршъ Федьковича, кажете такє саме: «Відъ редакції Правди не мусить нічого такого виходити, що лає здорово Москаля. Слухаючи Вашъ тодішний наказъ а пересвідчившись, що прислаті кусні: «Иродова морока», «Двоглава курка» и «Серпанкова мантия» таки надобре сварять на московські порядки, я протестую проти Вашого теперішнєго наказу и прошу Васъ змінити єго на такє, щобъ друкувати прислани манускрипти окремими брошюрама яко додатокъ, хочъ вийдуть вони все таки зъ редакції нашої, а прецінь ми будемъ мали де чимъ заставитись проти ворогамъ и «Правда» буде могла ити собі безпечно за кордонъ якъ досіль. Наколи у Васъ Добродію суть важніші причини, щобъ згадані кусні таки у Правді друкувати, тоді я зовсімъ не му протестувати, зробить лишень ласку, скажіть Ваше останне слово. До того ще и те добавлю, що Ви самі кажете робити передрукъ зъ «Иродовой мороки»; чи не дучче буде оставити тоді «Правду» на одному аркуші, а вь додатку in 8-кц дати «Иродову мороку»? Не гнівьтесь, що я може за оглядний у сїхъ речахъ, та не думайте знову, що декого або дечого наполохавъ ся або думаю налякатись.

15. Прошу Васъ теперъ Добродію:

- 1) за конєць «Причепи».
- 2) за 100 р. на друкованя Псалтаря.
- 3) за 125 р. на редагованя Правди.

P. S. Сь примірників (5) Лисенкових писень немає у мене лишъ 1. Вислано: 1. музику Вербицькому; 1. Данилу Млаці (Воробкевичу alias Морозенко), поеті и композитору; 1. Чернєвєцькій Бєсіді на руки співака Івана Турчмановича; 1. передано редакції Правди (того намъ все треба) одинъ вишлю проте у Січъ.

Всюдий допрошують ся у насъ граматики фонетичнєї. Потребу єю викликала незгодність правописі у «Правді». Що би теперъ нашій публіці ні дати, вона прийме ся єго и дертатимєсь єго. Ви чували певно Добродію, що Партицький має таку граматику готову; її бо треба видати и коли Ви зволите, то якусь частину грошей я бь відзначивъ для неї.

Спасибі, що зволили друкувати Правду у відтора аркуша. Клонюсь Вашій добрій Паві, то п. Івану Івановичу низенько, оставайтесь здорові та дужі та прихильні до щирого Вамъ

Наталя.

Новинки.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Собор Гавриїла; римо-кат.: Усп. Анни. — В понеділок: руско-кат.: Онисима прп.; римо-кат.: Пантелеймона. — Ві второк: руско-кат.: † Володимира князя; римо-кат.: Іннокентія.

— 3 угорської Руси. Дня 13. с. м. помер о. Теодор Легеза, парох в Ділку, унгарської епархії, дописуватель угорских часописий, а головно «Науки», в 63. р. життя. Попійницьки присвячує редакция унгр. «Науки» передову статью, в якій величає єго як ревного народолюбця. — Пряшівський єпископ о. Іван Валій обходив дня 15. с. м. 25-літний ювілей свого єпископства.

— Нова гімназия в Стрию. З днем 1. вересня буде утворена в Стрию самостійна філія польської гімназії, для якої розписано вже конкурс на 9 посад учителів.

— До регуляції ріки Стрий. Намісництво оповістило, що для проєктованої регуляції р. Стрий від 28.000 до 35.800 ккм. відбуде ся водно-правне доходженє в громадах Добряни, Верчани і Угерско 12. серпня с. р., а в громадах Татарско, Ходовичі, Лисятичі і Стриганці дня 13. серпня, а се в громадах Добряни, Верчани і Татарско разом з експропріяцій-

ною розправою і розпочне ся в кождім з наведених днів о 9. год. рано обходом простору, який має бути урегульований. Комісія збере ся першого дня о 9. год. рано в Добрянах над Стрийом в ккм. 35.800. Викази ґрунтів, які мають бути вивласнені, разом з плянами будуть виложені в громадских урядах в Добрянах, Верчанах і Татарську і в канцелярії двірського обшару в Добрянах, а проєкт будови в старостві в Стрию, почавши від 27. с. м. через 14 днів до перегляду для загалу. Закиди проти проєкту, зглядно проти наміреного вивласнення, можна вносити протягом тих 14 днів на руки стрийського староства, або при комісії на місці. Пізніші закиди не будуть узгляднені, а інтересованих будуть уважати за пристаючих на намірені роботи.

— **Міністри на відпустці.** Президент міністрів бар. Бек перебуває тепер в Карлових Варах, звідки поїде до Тироля. Міністер залізниць Дершата замешкав в Кіссінген. Міністер торговлі Фідлер перебуває в Градо. Міністер хліборобства Ебенгох виїхав до Гальштад. Міністер для Галичини Абрагамович сидить в Марієнбаді. Міністер просвіти Мархет перебуває в Гаштайн. Німецький міністер земляк Праде замешкав в Ліберці. Чеський міністер земляк Прашек виїхав до своїх дібр в Чехах. Міністер скарбу др. Коритовский, який з причини виготовлення бюджету не може бути далеко від Відня, перебуває в Семерінгу.

— **„Істинно-руссій“ у Львові.** Ще заки гр. Бобринський і пос. Гіжицький прибули до Львова, витяли їх на двірці в Перемишлі тамошні москвичі в числі кількадесять осіб. Однак сю овацію перебили їм перемискі Русини, які прибули також на дворець і устами п. Кіцули пояснили „істинно-русским“, що в східній Галичині з виїмком нечисленної породи рублехаїв мешкають Русини-Українці. Оба „істинно-руссій“ і їх галицькі лякеї відвідали гумор аж у Львові на бенкеті, який їм справили вчора рано Поляки. Вчора прибув також ген. Владіміров, а кн. Львов уважав за відповідне виїхати з Кракова просто до Росії. На бенкеті розв'язали ся при шампані язика і з обох сторін упало много слів про польско-московску приязнь і про славянське братерство. Львівські москвичі опрощували вчора і нині своїх гостей по своїх інституціях і бурсах і виряджають їх нині вечером „з чистилища до пекла“ (слова ген. Владімірова на вчорашнім польським бенкеті).

— **Nulla dies sine... дощу.** День в-день маємо у Львові всі переходи від найкрасшої погоди з сонцем до бурі зі зливою. Від кількох днів дощеві хмари так правильно загощують понад Львів, що маємо дощ на снідане, обід і вечеру, на обід, очевидно, найбільший. Магістрат має улекшену роботу зі скроплюванем улиць водою а Львовяни прочищений воздух до віддихання.

— **Нові роди радників.** З нагоди цісарського ювілею багато адвокатів і лікарів має дістати титули радників справедливости, зглядно радників санітарних. Адвокатські і лікарські палати мають висказати свій погляд на сей проєкт. Згадані титули радників мали би дістати ся тим адвокатам і лікарям, що від 25 літ працюють в тих заводах.

— **Темнота.** З Перемишля доносять: В Баківі повісив ся в стодолі в марцю с. р. Роман Тимчик. Коли вість про се пішла селом, зібрало ся докола стодолі повно народа і рада в раду, що робити з висільником, бо, мовляв, висільник сироваджує гради. Тоді старий 80-літний Каспро Пастернак з Андрієм Копчаком, обізнані з такими випадками, викопали попід підвалину стодолі велику дучу і заложивши самоубийничковий шнурок на шийо перетягнули его тою дучою на двір. Оноді станули оба перед судовим трибуналом обжаловані о зневагу мощий. Они признали ся до всего, а звиняли ся тим, що зробили се для добра громади, аби охоронити єї перед градом. Трибунал узглядняючи традиційний забубон і глупоту обжалованих покарав Пастернака і Копчака семидневним строгим арештом.

— **Конституція в Туреччині.** Вчора вечером

наспіли до Львова телеграми, що великий везир на основі султанського іраде оповістив в Туреччині конституцію, надану ще в 1876 році, але не введену в жите і скликав палату послів на засаді давного регуляміну і в давнім складі. (Ближні вісти подано в рубриці телеграм).

— **Напад на поїзд.** З Новоселиці буковинської доносять, що між стаями Лярга і Ліянович на шляху Новоселиця - Каменець подільський напали опришки на особовий поїзд і скотили локомотиву та кілька возів з насипу, причім дві особи з залізничної обслуги згинули а багато подорожних є ранених. Коли настало замішанє опришки кинули ся на подорожних і ограбивши їх з гроша, утікли. Діяло ся се вночі, тому тяжко буде вислідити опришків.

— **Парохія без парохіян.** З Холмщини пишуть: Після указу про волю віри на Холмщині сила рускої людности перейшла в католицизм. Переходило так багато, що позоставали ся в деяких місцях тільки батюшка, дяк та вчителі православні. Таких парохій в одній люблинській губ. буде коло двох десятків. І, не зважаючи на се, церков не зачинають, а батюшки всеж так рахують ся місьонарами і дістають по 1.200 карб. у рік жалованя, окрім ще землі. Серед таких парохій без парохіян в замойському повіті є, між иншим, парохія „благочинного“ с. Липського, де одної черноземної землі батюшці належить аж 300 моргів, і благочинний живе там настоящим поміщиком.

— **Монополки в Полтавщині.** На 1. січня с. р. на цілій Полтавщині усього було 743 монополки. Відколи заведено сі монополки — шинків на Полтавщині поменшало на 77. На удержанє сих всіх 743 полтавських монополки видано 803 тис. карб.; одна монополка приблизно обійшла ся в 1.088 карб. А випродала кожда монополка горівки за рік пересічно. 2.270 ведр, на 18 тис. карб. тоді як у себе ведро горівки обходить ся усього 47-93 коп.

— **Ювілей олівця.** Сего року минає 250 літ від часу, як люди почали уживати олівців. Перед тим ще за часів Римлян уживано олов'яних дротів до писаня. Аж в 1658 р. в Кумберлянд в Англії найдено поклади графіту, який показав ся знаменито придатним до писаня. Якийсь час виріб олівців був дуже трудний. Графіт різано пилочками на тонкі пластинки, а потім на стовпикки і оправлювано їх в дерево. Але що англійський графіт був дорогий, то на суші Європи домішувано до тертого графіту різні матеріяли, а між иншими сірку. В Німеччині заложено першу фабрику олівців в селі Штайн коло Норимберги з початком XVIII в., коли вже найдено графіт в Німеччині і в Австрії. Фабрика була власностию Каспра Фабера. В 1795 р. два фабриканти, Йосиф Гардмут і Яков Конте, почали одночасно міпати графіт з глиною і тим чином довели виріб олівців до широких розмірів. Нині є на світі тисячі фабрик олівців, а найбільше їх є в Норимберзі, де 30 фабрик виробляє річно до 300 мільонів олівців.

— **Хвороба очей від кінематографу.** В останніх часах в Петербурзі лікарі ствердили багато очних хоріб у людей наслідком огляданя кінематографічних продукцій, які стали там дуже дешеві і розповсюджені. Довгий побут в темноті при безнастаннім напруженю очей, вдвляючих ся в ясно освітлені і мигаючі образи дуже шкідливо ділає на взір і є причиною недуг очей.

— **Дивна привичка.** Професор Роберу Сімзон, що на університеті в Глево учив математики, був одним з тих пошиблених учених, котрі ніби лиш на то призначені, щоби жити другим людям на радість і потіху. Він мав таку навичку, що коли виходив із свого старокавалерського помешканя, то числив кроки і не переставав числити, хоч би его й хтось знакомий зачепив на дорозі. Одного дня, коли професор ішов на виклади і якраз зробив 573 кроків, зачепив его якийсь пан, котрий знав его з лица, але про его манію навіть не чув нічого.

— Я хотів би вас щось спитати — відозвав ся той пан.

— Дуже охотно, мій пане, 573...

— О ні, не 573, лиш одно питанє — відповів чемно питаючий.

— Прошу, можете питати, 573 — відповів професор.

— Ви дійсно дуже ласкаві — сказав на то питаючий — але то розходить ся лиш о таку річ. Я знаю, що ви з помершим доктором Більтоном були собі знакоми і я хотів би довідати ся від вас, чи то правда, що він кождій своїй внучці лишив по 500 фунтів?

— Зовсім точно, 573 — відповів професор.

Питаючий лиш видивив ся на професора як би на якого несповна розуму, поклонив ся борзо і пішов.

Професор Сімзон зміркував, що той чоловік очевидно зле зрозумів его відповідь і крикнув за ним а рівночасно і зробив один крок дальше: Ні, мій пине, лиш 500! — 574.

— Бідачиско — подумав собі питаючий ідуци дальше — він таки на правду збожеволів.

Оповістки.

— **Тарасове свята.** В неділю дня 26. с. м. відбудуть ся в Ліщині коло Стрілиск в Читальні „Просвіти“ вечерниці в честь Шевченка. В програму входить представленє комедії Цеглинського „Лихий день“.

— **В Пустомитах** коло Львова виставить аматорський кружок Читальні „Просвіти“ в передмістя у Львові, в неділю дня 26. с. м., в салі Цукерберга (коло стації) „Безталанну“, драму в 5 діях Карпенка Карого. Початок о год. 7½ вечером.

— **Посольський звіт.** Пос Григорий Цеглинський стане задля зложеня свого посольського звіту перед виборцями: в неділю 26. липця в Перемишлі, в неділю 2. серпня в Селисках коло Дипова, в неділю 9. серпня в Селисках коло Перемишля, в неділю дня 16. серпня в Зоротовичах, а дня 19. серпня в Стібні. Дальші віча оголосить ся пізнійше. Віча відбудуть ся все о год. 2. по полудни.

— **Фестин в Калуші.** Читальня „Просвіти“ в Калуші уряджує 2. серпня в міским городі фестин, на який запрошує доокресві читальні, „Соколи“ і „Січи“.

— **Заряд інститута СС. Василянк в Яворові** повідомляє, що з початком шкільного року 1908/09. є 12 місць вільних для учениць шкіл народних, виділових і учениць учительської жєньської семінарії з укінченим I і II роком семінарії. Оплата місячна за удержанє 36 К, а наукою музики гри на фортеп'яні 46 К. Семінаристкки доплачують ще 10 К за науку в семінарії. Рік шкільний зачне ся Богослужєнем 4. вересня, на котрім всі учениці мають бути присутні. Ближні інформації уділяє заряд інститута СС. Василянк в Яворові.

Телеграми

в дня 24. липця.

Льондон. Король Едвард підчас побуту в Марієнбаді прийме відвідини наслідника престоло архіки. Франца Фердинанда, французского презид. міністрів Клеменеску і російского премієра Століпін.

Стріча короля Едварда з ним. цісаром Вільгельмом наступить 11. серпня в Кронбергу.

Царгород. Оголошена конституція викликала вдоволенє в цілій Македонії як між магометанами так і між християнами. Молодо-турки за границєю повідомили консуляти, що тепер напевно настане спокій.

Атени. З Солуня доносять, що коли губернатор оповістив конституцію, настала в місті велика радість.

Царгород. Турецкий посол в Петинії дістав телеграфічний поклик до Царгорода в цілі одержаня деяких інформацій для чорпоторского князя Микити.

ЗАМКНЕНЄ РАХУНКІВ

Товариства Взаїмних Обезпечень в Кракові.

Рахунок доходів і страт з ділу огневого за час від 1. січня 1907. до грудня 1907. р.

РОЗХІД.

ПРИХІД.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
I.	Шкоди і кошти ліквідації виплачені з відтягненням звороту від Товариств контрасекраційних	7,980.284	37	5,741.675	45	I.	Фонди перенесені з р. 1907 з відтягненням контрасекрації	12,962.778	38	11,621.010	74
II.	Загальні видатки заряду з відтягненням контрасекраційної провізії	2,238.608	92	1,667.141	79	II.	Фонд на неуправильнені шкоди перенесений з р. 1907 з відтягненням контрасекрації	946.628	53	792.896	96
III.	Відписи і інші видатки			480.783	11	III.	Зібрана премія з відтягненням контрасекрації	153.731	57		
IV.	Резерва на неуправильнені шкоди з відтягненням уділу контрасекраційних Товариств	1,296.065	33	968.316	16	IV.	Прихід з льокації капіталів	11,900.519	11	8,499.391	38
V.	Стан фондів з кінцем року 1907 з відтягненням контрасекрації	327.749	17	12,109.587	95	V.	Інші приходи	3,401.127	81	379.852	33
VI.	Позісталість	13,469.759	50	873.720	10					547.873	15
		1,360.371	55	21,841.024	56					21,841.024	56

Рахунок білянсу з ділу огневого з днем 31. грудня 1907. р.

ЧИННИЙ СТАН.

ПАСИВНИЙ СТАН.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
I.	Стан каси з днем 31. грудня 1907.			290.819	80	I.	Фонд резервовий			7,141.678	18
II.	Розпоряджальні належності в інституціях кредитових і касах щадничих			1,505.055	64	II.	Фонд вірівнуючий і спеціальний.			1,471.668	69
III.	Реальності			1,880.000	—	III.	Резерва премії по відтягненню контрасекрації	4,770.534	64	3,410.163	09
IV.	Вартісні напери після курсу з дня 31. грудня 1907. р.			8,157.067	73	IV.	Резерва на неуправильнені шкоди по відтягненню контрасекрації	1,360.371	55	968.316	16
V.	Векслі в портфелю			199.566	27	V.	Фонд емеритальний	327.749	17	2,438.195	91
VI.	Сальда чинні рахунків з Товар. контрасекраційними			2,267.560	74	VI.	Сальда пасивні рахунків з Товариствами контрасекраційними			733.805	84
VII.	Залеглості в агент. і філіях (сальда чинні)			1,986.353	69	VII.	Ріжні вірителі			300.191	01
VIII.	Ріжні довжники			2,082.006	94	VIII.	Кавціі агентів			552.970	84
IX.	Вартість інвентаря по відписаню зужитя			27.101	72	IX.	Фонди			1,058.093	55
X.	Ефекти кавціі агентів			552.970	84	X.	Позісталість			873.720	10
				18,948.803	37					18,948.803	37

Рахунок доходів і страт з ділу градового за час від 1. січня 1907 до 31. грудня 1907. р.

РОЗХІД.

ПРИХІД.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
I.	Шкоди і кошти ліквідації виплачені менше зворот від Тов. контрасекур.	997.479	51	802.973	85	I.	Фонди перенесені з р. 1907			2,803.380	52
II.	Загальні видатки заряду по відтягненню провізії контрасекраційної	194.505	66	97.392	10	II.	Зібрана премія менше контрасекрація	1,090.675	28	890.313	—
III.	Відписи і інші видатки			90.394	04	III.	Прихід з льокації капіталів	200.362	28	114.174	51
IV.	Стан фондів з кінцем р. 1907			2,855.926	35	IV.	Інші приходи			39.969	81
V.	Чиста решта			1.151	50					3,847.837	84
				3,847.837	84						

Рахунок білянсу з ділу градового з днем 31. грудня 1907. р.

ЧИННИЙ СТАН.

ПАСИВНИЙ СТАН.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
I.	Розпоряджальні належності в кредит. інституціях і касах щадничих			26.175	98	I.	Фонд резервовий			2,793.786	74
II.	Вартісні папери після курсу з дня 31. грудня 1907. р.			2,607.983	53	II.	Ріжні вірителі			1,477	50
III.	Векслі в портфелю			100.358	41	III.	Фонд спеціальний			38.691	65
IV.	Чинні сальда рахунк. з Товар. контрасек.			22.076	36	IV.	Фонд на неуправильнені шкоди			23.447	96
V.	Ріжні довжники			153.067	38	V.	Фонди			57.496	31
VI.	Вартість інвентаря			1.390	10	VI.	Чиста решта			1.151	50
				2,916.051	66					2,916.051	66

Краків, дня 31. грудня 1907.

ДИРЕКЦІЯ

КОМІСІЯ РАХУНКОВА:

М. Гараніх.

Іг. Глажевский.

Пашковский.

В. Гневош.

М. Урбанський.

Антін гр. Водзіцкий.

М. Дидинський.

Начальник централн. бюро рахункового: Віктор Габельц.

Клем. гр. Дзедушицкий.

